

Svar (29/1 96)**Indenrigsministeren (Birte Weiss):**

Udlændingelovens regler om transportøransvar fremgår af § 59 a, hvorefter »den, der bringer en udlænding her til landet, straffes med bøde, såfremt den pågældende ved indrejse i Danmark ikke er i besiddelse af fornøden rejselogitimation og visum«.

§ 59 a blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 686 af 17. oktober 1986. Justitsministeren blev bemyndiget til at fastsætte tidspunktet for bestemmelsens ikrafttræden.

Baggrunden for bestemmelsen var ifølge bemærkningerne til lovforslaget til lov nr. 686 af 17. oktober 1986, at det havde vist sig, at et meget stort antal asylansøgere var indrejst gennem Kastrup enten uden at være i besiddelse af fornødent visum eller med falske visa istemplet passene. Indførelse af krav om transitvisum og nye danske visa havde ikke hindret eller formindsket disse indrejser. Det var herefter ikke muligt for Danmark at anvende reglerne om første asylland efter deres hensigt, enten fordi det var vanskeligt at få oplysninger om, hvor de pågældende kom fra, og hvor længe de havde opholdt sig dér, eller fordi det pågældende land senere nægtede at modtage de pågældende igen, eller fordi asylansøgeren alene på grund af sit ophold her i landet fik Danmark som første asylland under sagens behandling. Det anførtes endvidere i bemærkningerne, at en asylansøger ofte har bekostet store beløb på rejsen og i tilfælde af et afslag i Danmark derfor ofte vil være stillet væsentligt ringere i økonomisk og social henseende.

Bestemmelsen blev herefter ved bekendtgørelse nr. 788 af 14. december 1988 sat i kraft den 1. januar 1989.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse er behovet for bestemmelsen fortsat til stede. Der indrejser således fortsat et stort antal personer uden fornødne rejsedokumenter, og dette tal vil kunne stige ved en ophævelse eller lempelse af udlændingelovens § 59 a.

Det fremgår således af de foreliggende statistikker vedrørende flypassagerer, der kommer til Danmark uden fornødne rejsedokumenter, at der i perioden juli 1994 – juni 1995 ankom 873 sådanne flypassagerer, fordelt på 451 personer i 2. halvår af 1994 og 422 personer i 1. halvår af 1995.

Hertil kommer, at der i Schengensamarbejdet, som Danmark har ansøgt om observatørstatus i,

samt et foreliggende udkast til Rådets retsakt om udarbejdelse af konventionen om personers passage af EU-medlemsstaternes ydre grænser (grænsekontrolkonventionen) er krav om, at der optages bestemmelser om transportøransvar i de nationale lovgivninger.

Det bemærkes i den forbindelse, at der i de hidtidige forhandlinger om medlemskab af Schengensamarbejdet fra Schengenlandenes side har været lagt afgørende vægt på, at de nordiske lande accepterer hele Schengenreglementet, herunder også den nævnte bestemmelse om transportøransvar.

Endelig må fremhæves, at bestemmelsen i § 59 a fortsat er et nødvendigt middel til at sikre overholdelsen af udlændingelovens regler om første asylland, ligesom bestemmelsen er med til at forhindre, at personer først foretager en – måske besværlig og langvarig – rejse til Danmark og herefter afvises ved indrejsen, hvilket ud fra en menneskelig synsvinkel ikke er forsvarligt.

Indenrigsministeriet finder derfor ikke grundlag for på nuværende tidspunkt at overveje at foretage ændringer i udlændingelovens bestemmelse om transportøransvar i § 59 a.

Heller ikke de af spørgeren foreslåede ordninger til erstatning for udlændingelovens bestemmelse om transportøransvar er efter Indenrigsministeriets opfattelse tilfredsstillende.

Spørgeren har i begrundelsen for spørgsmålet anført, at kontrollen med rejsedokumenter bør overflyttes til paspolitiet, og at indenrigsministeren bør indlede forhandlinger på internationalt plan med henblik på, at indrejsepapirer kontrolleres i den lufthavn, hvorfra passagererne afrejser.

Hertil bemærkes, at Indenrigsministeriet ikke finder grundlag for på internationalt plan at foreslå gennemført en international ordning, hvorefter dansk politi skal kunne udøve myndighedshandlinger som kontrol af rejsedokumenter i andre lande, ligesom Indenrigsministeriet ikke finder, at en ordning, hvorefter fremmede landes myndigheder generelt skal foretage indrejsekontrol på de danske myndigheders vegne, vil være hensigtsmæssig eller praktisk gennemførlig.

Spørgeren har endvidere i begrundelsen for spørgsmålet anført, at det vil være en forudsætning for ophævelse af § 59 a, at personer, der kommer til Danmark uden indrejsepapirer, kan hjemsendes, uden at en eventuel ansøgning om asyl behandles.